

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

**Έγγραφο θέσης σχετικά με την αλληλεπίδραση μεταξύ του
δικαίου για την προστασία των δεδομένων και του δικαίου
του ανταγωνισμού**

Εκδόθηκε στις 16 Ιανουαρίου 2025

Συνοπτική παρουσίαση

Η προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των αρχών προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και των αρχών ανταγωνισμού μπορεί να είναι χρήσιμη για την προστασία των ατόμων και την αύξηση των επιλογών τους. Πράγματι, καθώς εξελίσσονται τα επιχειρηματικά μοντέλα των εταιρειών, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και οι κανόνες που ισχύουν για την επεξεργασία τους αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη σημασία. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να εξεταστούν τρόποι προώθησης της συνοχής μεταξύ χωριστών αλλά αλληλεπιδρώντων τομέων ρύθμισης, λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων από τη μη συνεκτική εφαρμογή τους σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο. Στο πλαίσιο αυτό θα απαιτηθεί καλύτερη κατανόηση της σχέσης μεταξύ των εννοιών που χρησιμοποιούνται στο δίκαιο για την προστασία των δεδομένων και στο δίκαιο του ανταγωνισμού, ώστε να ενισχυθεί η ικανότητα των αρχών προστασίας δεδομένων να λαμβάνουν υπόψη το οικονομικό πλαίσιο, καθώς και η ικανότητα των αρχών ανταγωνισμού να ενσωματώνουν ενδεχομένως συναφείς παραμέτρους προστασίας των δεδομένων στις αξιολογήσεις και τις αποφάσεις τους.

- Σύμφωνα με την απόφαση του ΔΕΕ στην υπόθεση C-252/21, **η συνεργασία μεταξύ των αρχών προστασίας δεδομένων και των αρχών ανταγωνισμού είναι, σε ορισμένες περιπτώσεις, υποχρεωτική και όχι προαιρετική.**
- Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής **θα πρέπει να γνωρίζουν ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, ενδέχεται να απαιτείται στενότερη συνεργασία μεταξύ των ρυθμιστικών αρχών και των φορέων που είναι αρμόδιοι για την εποπτεία του ψηφιακού τομέα.**
- Επί του παρόντος, **ο βαθμός συνεργασίας μεταξύ των αρχών ποικίλλει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών και δεν εναρμονίζεται από το δίκαιο της ΕΕ.**
- Στο πλαίσιο των αρχών, εσωτερικά μέτρα, όπως η σύσταση ειδικής ομάδας η οποία θα συντονίζει τα καθήκοντα συνεργασίας και θα λειτουργεί ως **ενιαίο σημείο επαφής για άλλες αρχές, θα μπορούσαν να προωθήσουν τη συνεργασία με άλλες εποπτικές αρχές.**
- Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική συνεργασία, οι αρχές θα πρέπει να **αποκτήσουν στοιχειώδη γνώση** του κανονιστικού πλαισίου που χρησιμοποιούν οι σχετικοί ομόλογοι φορείς και να εξοικειωθούν με αυτό.

Πίνακας περιεχομένων

1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
2	ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΙΣΗΣ.....	4
2.1	Προστασία των ατόμων.....	4
2.2	Η εξέλιξη της προστασίας των δεδομένων με την ανάπτυξη της ψηφιακής οικονομίας	5
3	ΠΩΣ ΑΛΛΗΛΟΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΝΝΟΙΕΣ	7
3.1	Προστασία των ατόμων και της λήψης αποφάσεων από αυτά	7
3.2	Νομιμότητα βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο α): εφαρμογή της υπόθεσης Meta στο πλαίσιο του ΓΚΠΔ.....	7
3.3	Παράδειγμα ενίσχυσης της συνεκτίμησης της προστασίας των δεδομένων.....	8
4	ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ	9
4.1	Γιατί θα πρέπει να συνεργάζονται οι αρχές προστασίας δεδομένων και οι αρχές ανταγωνισμού.....	9
4.2	Υφιστάμενα μοντέλα συνεργασίας στα κράτη μέλη της ΕΕ.....	9
4.3	Τρόποι βελτίωσης της συνεργασίας	10
5	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ	12

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων εξέδωσε το ακόλουθο έγγραφο θέσης:

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Για τις ρυθμιστικές αρχές προστασίας δεδομένων, οι πρόσφατες αλλαγές στο νομικό τοπίο εγείρουν πολλά ζητήματα στο σημείο τομής μεταξύ του δικαίου για την προστασία δεδομένων και του δικαίου του ανταγωνισμού. Από την απόφαση στην υπόθεση Meta κατά Bundeskartellamt¹ προκύπτει σαφώς ότι οι ρυθμιστικοί σκοποί της προστασίας των δεδομένων και του ανταγωνισμού δεν μπορούν να επιδιώκονται πάντα μεμονωμένα. Αντιθέτως, οι ρυθμιστικές αρχές ενδέχεται να πρέπει να συνεργαστούν και να συντονιστούν προκειμένου να διερευνήσουν συνέργειες και να συμμετάσχουν σε συνεκτικές, αποτελεσματικές και συμπληρωματικές δραστηριότητες επιβολής του νόμου. Η συνεργασία αυτή μπορεί να ωφελήσει τα φυσικά πρόσωπα, τις εταιρείες και άλλες οντότητες: παρέχει στις διάφορες ρυθμιστικές αρχές τη δυνατότητα να προστατεύουν τα άτομα στην ΕΕ με τον πλέον αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο και διασφαλίζει τη συνεκτική ερμηνεία και εφαρμογή των νομικών κανόνων.
2. Παρότι ο ΓΚΠΔ και το δίκαιο του ανταγωνισμού μπορεί να εφαρμόζονται στους ίδιους φορείς και στις ίδιες δραστηριότητες, αποτελούν σαφώς διακριτούς τομείς δικαίου, οι οποίοι βασίζονται σε διαφορετικές νομικές έννοιες και στόχους και έχουν το δικό τους πλαίσιο επιβολής. Ενώ το δίκαιο για την προστασία των δεδομένων αποσκοπεί στη διασφάλιση του θεμελιώδους δικαιώματος των υποκειμένων των δεδομένων στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, ιδίως έναντι της παράνομης, αθέμιτης και αδιαφανούς επεξεργασίας των εν λόγω δεδομένων², το δίκαιο του ανταγωνισμού αποσκοπεί στην «προστασία της αποτελεσματικής λειτουργίας των αγορών»³. Ως εκ τούτου, απαιτείται ανάλυση για την αξιολόγηση καταστάσεων στις οποίες προκύπτει αλληλεπίδραση μεταξύ της προστασίας των δεδομένων και του ανταγωνισμού.
3. Με το παρόν έγγραφο θέσης, το ΕΣΠΔ παρέχει σύντομη ανάλυση αυτής της αλληλεπίδρασης και διατυπώνει συστάσεις για την περαιτέρω ανάπτυξη της υφιστάμενης συνεργασίας μεταξύ των ρυθμιστικών αρχών.

2 ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΙΣΗΣ

2.1 Προστασία των ατόμων

4. Το δίκαιο της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων και το δίκαιο του ανταγωνισμού αποτελούν σαφώς διακριτά νομικά πλαίσια και τομείς δικαίου που επιδιώκουν διαφορετικούς στόχους. Ωστόσο, έχουν ορισμένα δυνητικά κοινά σημεία, όπως η προστασία των ατόμων και των επιλογών τους. Πράγματι, ενώ η πολιτική για την προστασία των δεδομένων αποσκοπεί στην προστασία των ατόμων

¹ Απόφαση της 4ης Ιουλίου 2023, Meta Platforms κ.λπ. (C-252/21, ECLI:EU:C:2023:537), η οποία αναφέρεται επίσης ως «**απόφαση Bundeskartellamt**» στο παρόν έγγραφο θέσης.

² Βλ. άρθρο 8 παράγραφος 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης («Χάρτης») και το άρθρο 16 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), τα οποία ορίζουν ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

³ Ευρωπαϊκή Επιτροπή: Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού, 2017, *EU competition policy in action: COMP in action* (Πολιτική ανταγωνισμού της ΕΕ στην πράξη: Η ΓΔ COMP εν δράσει), Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. <https://data.europa.eu/doi/10.2763/897035>.

από κάθε παράνομη ή αθέμιτη επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, η πολιτική ανταγωνισμού αποσκοπεί στη διασφάλιση συνθηκών ελεύθερου και ανόθευτου ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων στις σχετικές αγορές προς το συμφέρον των καταναλωτών⁴, μέσω της προώθησης της καινοτομίας, της διαφοροποίησης του εφοδιασμού και ελκυστικών τιμών⁵. Αυτός ο στόχος της προστασίας των ατόμων στο πλαίσιο του ρόλου τους ως καταναλωτών βάσει του δικαίου του ανταγωνισμού εκφράζεται με την απαγόρευση των συμπράξεων, της κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης και της καταπολέμησης των αντίθετων προς τον ανταγωνισμό συγχωνεύσεων, παράγοντες οι οποίοι, χωρίς παρέμβαση, μπορεί να προκαλέσουν ζημία αφενός στους καταναλωτές, με τη μορφή υψηλότερων τιμών, λιγότερων επιλογών ή επιλογών χαμηλότερης ποιότητας, και, αφετέρου, στην καινοτομία⁶.

5. Η ενίσχυση του δεσμού μεταξύ της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του ανταγωνισμού μπορεί να συμβάλει στην προστασία των ατόμων και στην ευημερία των καταναλωτών, μέσω της ενίσχυσης της κοινής θεώρησης του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους και της εύρυθμης λειτουργίας των ανταγωνιστικών αγορών.
6. Ως εκ τούτου, θα ήταν επωφελές να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ των αρχών προστασίας δεδομένων και των αρχών ανταγωνισμού, ιδίως στις περιπτώσεις όπου υπάρχει σαφής διασύνδεση μεταξύ της εφαρμογής του δικαίου του ανταγωνισμού και της εφαρμογής των κανόνων προστασίας των δεδομένων. Αυτό θα διευκόλυνε τον εντοπισμό και την εκ των προτέρων αντιμετώπιση των εντάσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν σε ορισμένες καταστάσεις μεταξύ των δύο τομέων δικαίου. Με τον τρόπο αυτό, η αυξημένη συνεργασία μεταξύ των αρχών θα μπορούσε να καταστήσει δυνατή τη βελτίωση της συνοχής και της αποτελεσματικότητας των αντίστοιχων δράσεών τους, προς όφελος τόσο των φυσικών προσώπων όσο και των οντοτήτων που πρέπει να συμμορφώνονται με τις νομικές απαιτήσεις και των δύο τομέων.

2.2 Η εξέλιξη της προστασίας των δεδομένων με την ανάπτυξη της ψηφιακής οικονομίας

7. Η ψηφιακή οικονομία έχει θέσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο επίκεντρο πολλών επιχειρηματικών μοντέλων. Ως εκ τούτου, η προστασία των δεδομένων έχει καταστεί σε ορισμένες περιπτώσεις σημαντική παράμετρος του ανταγωνισμού⁷. Ταυτόχρονα, η νομοθεσία της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων αποσκοπεί στην πρόληψη της παράνομης και αθέμιτης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μεταξύ άλλων σε περίπτωση ανισορροπιών ισχύος μεταξύ των

⁴ Βλ. άρθρα 101 και 102 της ΣΛΕΕ.

⁵ Ευρωπαϊκή Επιτροπή: Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού, 2024, *Protecting competition in a changing world: Evidence on the evolution of competition in the EU during the past 25 years* (Προστασία του ανταγωνισμού σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο: Στοιχεία σχετικά με την εξέλιξη του ανταγωνισμού στην ΕΕ τα τελευταία 25 έτη). Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. <https://data.europa.eu/doi/10.2763/089949>.

⁶ Για παράδειγμα, το άρθρο 102 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι η κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης συνίσταται στον «περιορισμό της παραγωγής, της διαθέσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως επί ζημία των καταναλωτών».

⁷ Βλ. επίσης Ευρωπαϊκή Επιτροπή, [Competition policy brief, April 2024, Non-Price Competition: EU Merger Control Framework and Case Practice](#) (Σύνοψη για την πολιτική ανταγωνισμού, Απρίλιος 2024, Ανταγωνισμός σε επίπεδα άλλα πλην εκείνου των τιμών: Πλαίσιο ελέγχου των συγκεντρώσεων της ΕΕ και πρακτική υποθέσεων), τεύχος 1, σ. 4. Στη σκέψη 51 της απόφασης στην υπόθεση C-252/21 αναφέρεται ότι «η πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και η δυνατότητα επεξεργασίας τους έχουν καταστεί σημαντική παράμετρος του ανταγωνισμού μεταξύ επιχειρήσεων της ψηφιακής οικονομίας. Ως εκ τούτου, αν οι κανόνες προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αποκλείονταν από το νομικό πλαίσιο το οποίο οι αρχές ανταγωνισμού πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όταν εξετάζουν την ύπαρξη κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης, θα αγνοούνταν η πραγματική αυτή εξέλιξη της οικονομίας και θα υπονομευόταν η αποτελεσματικότητα του δικαίου του ανταγωνισμού εντός της Ένωσης».

υπευθύνων επεξεργασίας δεδομένων και του ατόμου του οποίου τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συλλέγονται.

8. Στη νέα ανακοίνωσή της για τον ορισμό της σχετικής αγοράς⁸, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι, κατά τον ορισμό της σχετικής αγοράς, η προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που παρέχεται στους καταναλωτές μπορεί να αποτελεί μία από τις παραμέτρους του ανταγωνισμού που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη⁹. Με άλλα λόγια, η προστασία της ιδιωτικής ζωής θεωρείται μία από τις παραμέτρους, ιδίως «κατά την αξιολόγηση συγχωνεύσεων στον ψηφιακό και τον τεχνολογικό τομέα»¹⁰.
9. Μια ανταγωνιστική αγορά μπορεί να αποτελέσει καθοριστικό παράγοντα διευκόλυνσης της δημιουργίας συνθηκών για επιλογές φιλικές προς την προστασία της ιδιωτικής ζωής¹¹. Με άλλα λόγια, εάν ο καταναλωτής έχει διαφορετικές επιλογές στην αγορά, αυτό μπορεί να ενθαρρύνει την ελαχιστοποίηση του όγκου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που συλλέγονται ή να αποτρέψει μαζικούς συνδυασμούς και χρήσεις δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από διαφορετικές πηγές που είναι επιβλαβείς για τους χρήστες¹². Το αντίστροφο είναι επίσης δυνατό. Αυτό ισχύει για τις στρατηγικές αποκλεισμού, οι οποίες περιορίζουν τον αριθμό των παραγόντων που δραστηριοποιούνται στην αγορά και, ως εκ τούτου, μπορούν να επηρεάσουν τεχνητά τον αριθμό των λύσεων που είναι φιλικές προς την προστασία της ιδιωτικής ζωής. Η έλλειψη εμπορικών εναλλακτικών λύσεων μπορεί να οδηγήσει τους χρήστες να επιλέγουν προϊόντα που προστατεύουν σε μικρότερο βαθμό την ιδιωτική ζωή.
10. Στον ψηφιακό τομέα, η συμπεριφορά των εταιρειών που κατέχουν δεσπόζουσα θέση μπορεί να εγείρει ερωτήματα σχετικά με τον ρόλο της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην ενίσχυση και την εκμετάλλευση αυτής της θέσης. Τα βασισμένα στα δεδομένα πλεονεκτήματα που απορρέουν από τον συνδυασμό και τη διασταυρούμενη χρήση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από διαφορετικές πηγές από «ρυθμιστές της πρόσβασης» στις ψηφιακές αγορές και οι κίνδυνοι που ενέχουν τα εν λόγω πλεονεκτήματα για τον δίκαιο χαρακτήρα και τη δυνατότητα διεκδίκησης των εν

⁸ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2024, Ανακοίνωση της Επιτροπής — Ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης (ΕΕ C, C/2024/1645, 22.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1645/oj>).

⁹ [Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 22 Φεβρουαρίου 2024, Ανακοίνωση της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης \(ΕΕ C, C/2024/1645, 22.2.2024\), σημείο 13.](#)

¹⁰ Στο πλαίσιο του ανταγωνισμού σε επίπεδα άλλα πλην εκείνου των τιμών, βλ. [Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Competition policy brief, April 2024, Non-Price Competition: EU Merger Control Framework and Case Practice](#) (Σύνοψη για την πολιτική ανταγωνισμού, Απρίλιος 2024, Ανταγωνισμός σε επίπεδα άλλα πλην εκείνου των τιμών: Πλαίσιο ελέγχου των συγκεντρώσεων της ΕΕ και πρακτική υποθέσεων), τεύχος 1, τμήμα 1.3, σ. 5.

¹¹ [Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 20 Δεκεμβρίου 2020, Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής με τίτλο «Impact assessment report accompanying the document proposal for a Regulation of the European parliament and of the Council on contestable and fair markets in the digital sector \(Digital Markets Act\)»](#) [Εκθεση εκτίμησης επιπτώσεων που συνοδεύει την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με διεκδικήσιμες και δίκαιες αγορές στον ψηφιακό τομέα (πράξη για τις ψηφιακές αγορές)], σημεία 65-66.

¹² ΟΟΣΑ, 13 Ιουνίου 2024, The intersection between competition and data privacy – Background Note (Η διασύνδεση μεταξύ ανταγωνισμού και προστασίας των δεδομένων — Ενημερωτικό σημείωμα), παράγραφοι 39, 47 και 57, σ. 11.

λόγω αγορών επισημαίνονται στις απαγορεύσεις του άρθρου 5 παράγραφος 2 της πράξης για τις ψηφιακές αγορές¹³.

3 ΠΩΣ ΑΛΛΗΛΟΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΝΝΟΙΕΣ

3.1 Προστασία των ατόμων και της λήψης αποφάσεων από αυτά

11. Στην απόφαση Bundeskartellamt, το ΔΕΕ διευκρίνισε τον ρόλο της δεσπόζουσας θέσης στο πλαίσιο της εγκυρότητας της συγκατάθεσης βάσει του ΓΚΠΔ. Ως εκ τούτου, η δεσπόζουσα θέση δεν συνεπάγεται συστηματικά την ακυρότητα της συγκατάθεσης¹⁴. Ωστόσο, απαιτούνται ορισμένες προϋποθέσεις ώστε να διασφαλιστεί η εγκυρότητα της συγκατάθεσης¹⁵ διότι η δεσπόζουσα θέση μπορεί να επηρεάσει «την ελευθερία επιλογής του χρήστη, ο οποίος ενδέχεται να μην είναι σε θέση να αρνηθεί ή να αποσύρει τη συγκατάθεσή του χωρίς να ζημιωθεί»¹⁶ και «είναι πιθανόν να δημιουργεί σαφή ανισότητα [...] μεταξύ του υποκειμένου των δεδομένων και του υπευθύνου επεξεργασίας»¹⁷.
12. Για παράδειγμα, «όταν υπάρχει σαφής ανισορροπία ισχύος, η συγκατάθεση μπορεί να χρησιμοποιείται μόνον σε “εξαιρετικές περιστάσεις” και όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να αποδείξει, σύμφωνα με την αρχή της λογοδοσίας, ότι το υποκείμενο των δεδομένων “δεν θα έχει καμία αρνητική συνέπεια” εάν δεν συγκατατεθεί, ιδίως εάν στα υποκείμενα των δεδομένων προτείνεται εναλλακτική λύση η οποία δεν έχει οποιονδήποτε αρνητικό αντίκτυπο»¹⁸, συμπεριλαμβανομένης της πιθανότητας διακρίσεων ή κοινωνικού αποκλεισμού, ιδίως σε περιπτώσεις όπου οι ψηφιακές υπηρεσίες διαδραματίζουν εξέχοντα ρόλο ή είναι καθοριστικές για τη συμμετοχή των ατόμων στην κοινωνική ζωή ή την πρόσβαση σε επαγγελματικά δίκτυα, ακόμη περισσότερο όταν υπάρχουν φαινόμενα εγκλωβισμού ή αποτελέσματα δικτύου¹⁹. Ως εκ τούτου, η δεσπόζουσα θέση θα μπορούσε να είναι χρήσιμη για τον προσδιορισμό του πότε ένας υπεύθυνος επεξεργασίας δεδομένων θα μπορούσε να έχει αντίκτυπο στους χρήστες. Ωστόσο, η έννοια αυτή δεν επαρκεί αφ’ εαυτής για την αξιολόγηση της εγκυρότητας της συγκατάθεσης βάσει του ΓΚΠΔ, αλλά είναι χρήσιμη για την ευρύτερη αξιολόγηση της ανισορροπίας ισχύος βάσει του ΓΚΠΔ. Επιπλέον, δεν είναι απαραίτητο ο υπεύθυνος επεξεργασίας να κατέχει «δεσπόζουσα θέση», κατά την έννοια του άρθρου 102 της ΣΛΕΕ, προκειμένου η θέση του στην αγορά να θεωρηθεί κρίσιμη για την επιβολή του ΓΚΠΔ²⁰.

3.2 Νομιμότητα βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο α): εφαρμογή της υπόθεσης Meta στο πλαίσιο του ΓΚΠΔ

13. Στην απόφασή του, το ΔΕΕ αποφάνθηκε ότι, όταν οι αρχές ανταγωνισμού αξιολογούν αν μια επιχείρηση καταχράται τη δεσπόζουσα θέση της κατά την έννοια του άρθρου 102 της Συνθήκης για

¹³ [Κανονισμός \(ΕΕ\) 2022/1925 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2022, σχετικά με διεκδικήσιμες και δίκαιες αγορές στον ψηφιακό τομέα και για την τροποποίηση των οδηγιών \(ΕΕ\) 2019/1937 και \(ΕΕ\) 2020/1828 \(Πράξη για τις Ψηφιακές Αγορές\)](#).

¹⁴ Απόφαση Bundeskartellamt, σκέψη 154.

¹⁵ [ΕΣΠΑ, 17 Απριλίου 2024, Γνώμη 8/2024 σχετικά με την έγκυρη συγκατάθεση στο πλαίσιο μοντέλων συγκατάθεσης ή πληρωμής τα οποία εφαρμόζουν μεγάλες επιγραμμικές πλατφόρμες](#).

¹⁶ Απόφαση Bundeskartellamt, σκέψη 148 με παραπομπή στην αιτιολογική σκέψη 42 του ΓΚΠΔ.

¹⁷ Ό.π., σκέψη 149 με παραπομπή στην αιτιολογική σκέψη 43 και στο άρθρο 7 παράγραφος 4 του ΓΚΠΔ.

¹⁸ [ΕΣΠΑ, 17 Απριλίου 2024, Γνώμη 8/2024 σχετικά με την έγκυρη συγκατάθεση στο πλαίσιο μοντέλων συγκατάθεσης ή πληρωμής τα οποία εφαρμόζουν μεγάλες επιγραμμικές πλατφόρμες, σημείο 79, σ. 27](#).

¹⁹ [Ό.π., σημείο 182, σ. 51](#).

²⁰ Ό.π., παράγραφοι 103 έως 105.

τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), υπό την επιφύλαξη της τήρησης της υποχρέωσης καλόπιστης συνεργασίας με τις εποπτικές αρχές προστασίας δεδομένων, μπορούν να αξιολογούν αν οι γενικοί όροι χρήσης των επιχειρήσεων που σχετίζονται με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την εφαρμογή τους δεν συνάδουν με τον ΓΚΠΔ, όταν αυτό είναι αναγκαίο για να διαπιστωθεί η ύπαρξη τέτοιας κατάχρησης²¹. Ωστόσο, οι αξιολογήσεις των αρχών ανταγωνισμού σχετικά με τη συμμόρφωση των γενικών όρων χρήσης με τον ΓΚΠΔ για τους σκοπούς του άρθρου 102 της ΣΛΕΕ δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την αξιολόγηση της αρμόδιας αρχής προστασίας δεδομένων (στο εξής: ΑΠΔ)²², ιδίως της επικεφαλής εποπτικής αρχής (στο εξής: ΕΕΑ) σε περίπτωση διασυνοριακής επεξεργασίας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης²³. Βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), το ΔΕΕ έκρινε ότι οι διάφορες εμπλεκόμενες εθνικές αρχές δεσμεύονται όλες από την υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας και ότι οι αρχές ανταγωνισμού υποχρεούνται να διαβουλεύονται και να συνεργάζονται με τις ΑΠΔ όταν καλούνται, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, να εξετάσουν αν η συμπεριφορά μιας επιχείρησης συμβιβάζεται με τις διατάξεις του ΓΚΠΔ²⁴. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με την απόφαση του ΔΕΕ, η συνεργασία μεταξύ των ρυθμιστικών αρχών είναι, σε ορισμένες περιπτώσεις, υποχρεωτική και όχι προαιρετική. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της ΣΕΕ συνεπάγεται ότι, στους ρυθμιστικούς τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης, η Ένωση και τα κράτη μέλη, περιλαμβανομένων των διοικητικών αρχών τους, οφείλουν να σέβονται το ένα το άλλο και να αλληλοβοηθούνται κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων που υπέχουν από τις Συνθήκες²⁵. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν κάθε μέτρο ικανό να διασφαλίσει την εκτέλεση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις Συνθήκες και να απέχουν από τη λήψη οποιουδήποτε μέτρου ικανού να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη των σκοπών της Ένωσης²⁶.

14. Η απόφαση του ΔΕΕ δημιουργεί σημαντικό κίνητρο για τις αρχές να εξορθολογίσουν τη συνεργασία τους και να συμφωνήσουν σχετικά με πρακτικούς τρόπους διαβούλευσης.

3.3 Παράδειγμα ενίσχυσης της συνεκτίμησης της προστασίας των δεδομένων

15. Με βάση την πείρα που έχει αποκτηθεί μεταξύ άλλων από το ψηφιακό γραφείο εκκαθάρισης που δημιουργήθηκε από τον ΕΕΠΔ και τις πρώτες γνωμοδοτήσεις του σχετικά με την ανάγκη συνεκτικής επιβολής του νόμου²⁷, το 2020 το ΕΣΠΔ δημοσίευσε δήλωση²⁸ σχετικά με τις επιπτώσεις των συγχωνεύσεων στην ιδιωτική ζωή, στην οποία επισημαίνεται ο κίνδυνος περαιτέρω συνδυασμού και συσσώρευσης ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από μεγάλη εταιρεία τεχνολογίας. Το ΕΣΠΔ υπενθυμίζει ότι «είναι απαραίτητη η αξιολόγηση των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων για την

²¹ Απόφαση Bundeskartellamt, σκέψη 62.

²² Άρθρο 55 του ΓΚΠΔ.

²³ Η ΕΕΑ είναι, σύμφωνα με το άρθρο 56 του ΓΚΠΔ, η εποπτική αρχή της κύριας ή της μόνης εγκατάστασης του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία, η οποία είναι αρμόδια να ενεργεί ως ΕΕΑ για τις διασυνοριακές πράξεις επεξεργασίας του εν λόγω υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 60 του ΓΚΠΔ.

²⁴ Απόφαση Bundeskartellamt, σκέψεις 54, 58 και 59.

²⁵ Ό.π., σκέψη 53 και άρθρο 4 παράγραφος 3 της ΣΕΕ.

²⁶ Βλ. σχετικά: Αποφάσεις της 7ης Νοεμβρίου 2013, UPC Nederland (C-518/11, EU:C:2013:709), σκέψη 59, και της 1ης Αυγούστου 2022, Sea Watch (C-14/21 και C-15/21, EU:C:2022:604), σκέψη 156.

²⁷ Γνωμοδότηση του ΕΕΠΔ με τίτλο «Ιδιωτική ζωή και ανταγωνιστικότητα στην εποχή των μαζικών δεδομένων» https://www.edps.europa.eu/sites/default/files/publication/14-03-26_competition_law_big_data_en.pdf.

Γνωμοδότηση του ΕΕΠΔ με τίτλο «Συνεκτική επιβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην εποχή των μαζικών δεδομένων» https://www.edps.europa.eu/sites/default/files/publication/16-09-23_bigdata_opinion_en.pdf.

²⁸ [ΕΣΠΔ, 19 Φεβρουαρίου 2020, Δήλωση σχετικά με τις επιπτώσεις των συγχωνεύσεων στην ιδιωτική ζωή.](#)

προστασία των οικονομικών δικαιωμάτων, των δεδομένων και των δικαιωμάτων των καταναλωτών κάθε φορά που προτείνεται μια σημαντική συγχώνευση»²⁹. Αναφέρει επίσης ότι «οι επιπτώσεις που μπορεί να έχει η συγχώνευση αυτή στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο» θα εξεταστούν από το ΕΣΠΔ³⁰. Ως εκ τούτου, η προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων θα πρέπει να εξετάζεται προσεκτικά, κατά περίπτωση, στο πλαίσιο των αξιολογήσεων συγχωνεύσεων³¹.

16. Δεδομένου του πιθανού αντικτύπου της προστασίας δεδομένων της ΕΕ στις αξιολογήσεις συγχωνεύσεων, η αυξημένη συνεργασία μεταξύ των αρχών ανταγωνισμού και των αρχών προστασίας δεδομένων —μεταξύ άλλων και σε επίπεδο ΕΕ— θα μπορούσε να βοηθήσει τις ρυθμιστικές αρχές να ενημερώνονται καλύτερα σχετικά με πιθανά ζητήματα δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

4 ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

4.1 Γιατί θα πρέπει να συνεργάζονται οι αρχές προστασίας δεδομένων και οι αρχές ανταγωνισμού

17. Το ΕΣΠΔ εξέτασε το ζήτημα της συνεργασίας μεταξύ των αρχών, π.χ. ακούγοντας εμπειρογνώμονες σε αυτόν τον τομέα και δρομολογώντας έρευνα για να κατανοήσει τον τρόπο με τον οποίο διάφορες αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους.
18. Από τη διαδικασία αυτή, το ΕΣΠΔ απέκτησε τις ακόλουθες γνώσεις: η καλή συνεργασία μεταξύ των αρχών προωθεί τη συνοχή και τις συνέργειες μεταξύ των αποφάσεων που λαμβάνονται σε θέματα ανταγωνισμού και προστασίας των δεδομένων. Αυτό δεν ωφελεί μόνο τα άτομα, αλλά και τις επιχειρήσεις, βελτιώνοντας την κατανόηση του τρόπου εφαρμογής των κανονιστικών πλαισίων.
19. Επιπλέον, καθώς η νομοθεσία και η νομολογία στους δύο νομικούς τομείς εξελίσσονται, η ανάγκη συνεργασίας μεταξύ των αντίστοιχων αρμόδιων αρχών μπορεί ακόμη και να αυξηθεί.

4.2 Υφιστάμενα μοντέλα συνεργασίας στα κράτη μέλη της ΕΕ

20. Επί του παρόντος, ο βαθμός συνεργασίας μεταξύ των αρχών, ο οποίος εξαρτάται τόσο από το νομικό πλαίσιο όσο και από άλλα στοιχεία, όπως ο βαθμός αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των αρχών, ποικίλλει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών και δεν εναρμονίζεται από το δίκαιο της ΕΕ. Τον Σεπτέμβριο του 2023 το ΕΣΠΔ διενήργησε ανάλυση των υφιστάμενων μοντέλων συνεργασίας στα κράτη μέλη της ΕΕ. Με βάση τον βαθμό επισημοποίησης της συνεργασίας, προκύπτει η ακόλουθη εικόνα:

A. Σε ορισμένα κράτη μέλη, δεν υπάρχει ειδική νομική διάταξη που να επιβάλλει ή να επιτρέπει τη συνεργασία μεταξύ ΑΠΔ και αρχών ανταγωνισμού, ούτε τακτική και διαρθρωμένη συνεργασία σε εθελοντική βάση. Η συνεργασία πραγματοποιείται ανεπίσημα μέσω ad hoc διαβουλεύσεων, π.χ. στο πλαίσιο διοικητικών διαδικασιών ή

²⁹ [Ο.π.](#)

³⁰ [Ο.π.](#)

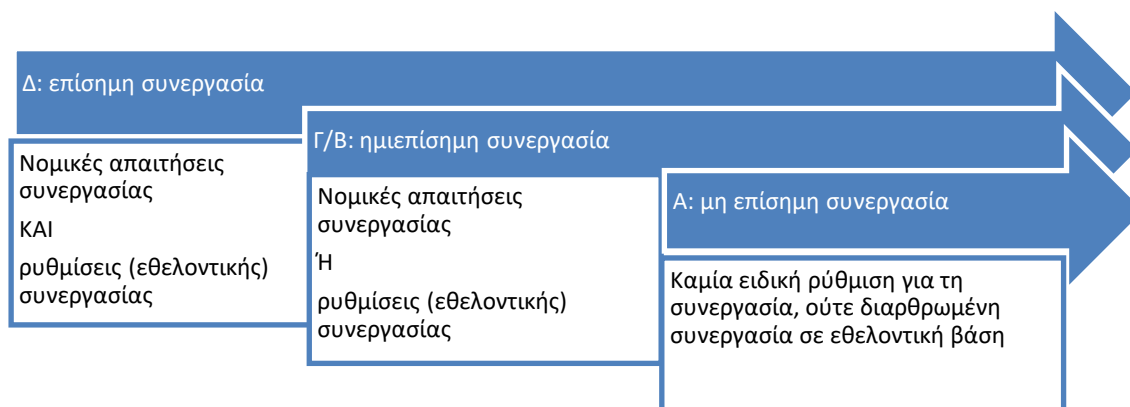
³¹ Βλ. επίσης Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Competition policy brief, April 2024, Non-Price Competition: EU Merger Control Framework and Case Practice (Σύνοψη για την πολιτική ανταγωνισμού, Απρίλιος 2024, Ανταγωνισμός σε επίπεδα άλλα πλην εκείνου των τιμών: Πλαίσιο ελέγχου των συγκεντρώσεων της ΕΕ και πρακτική υποθέσεων), τεύχος 1, σ. 5.

τομεακών ερευνών ή περιστασιακών κοινών έργων σε τομείς όπου υπάρχει αλληλεπικάλυψη ρυθμιστικών αρμοδιοτήτων ή κατά την κατάρτιση εγγράφων πολιτικής.

Β Η συνεργασία μπορεί επίσης να λαμβάνει χώρα χωρίς ειδική νομική βάση στο εθνικό δίκαιο μέσω ρυθμίσεων για τακτική, συντονισμένη και διαρθρωμένη συνεργασία. Τα ανωτέρω μπορούν να καθορίζονται σε από κοινού καταρτισμένα πρωτόκολλα συνεργασίας, κοινές δηλώσεις ή μνημόνια συνεννόησης (ΜΣ). Οι εν λόγω ρυθμίσεις, οι οποίες δεν είναι κατ' ανάγκη νομικά δεσμευτικές, περιγράφουν λεπτομερώς τους τρόπους συνεργασίας, όπως κοινά εργαστήρια, προγράμματα κατάρτισης, εκδηλώσεις, τακτικές συναντήσεις και ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών.

Γ. Σε ορισμένα κράτη μέλη υπάρχουν ρητές νομικές απαιτήσεις που διέπουν τη συνεργασία. Η συγκεκριμένη μορφή συνεργασίας ποικίλλει ανάλογα με την εκάστοτε περίπτωση. Τα παραδοτέα αυτού του είδους συνεργασίας είναι συνήθως γνωμοδοτήσεις επί υποθέσεων κατόπιν αιτήματος της άλλης αρχής.

Δ. Το υψηλότερο επίπεδο επίσημης ή διαρθρωμένης συνεργασίας παρατηρείται σε κράτη μέλη όπου υπάρχουν τόσο νομικές απαιτήσεις όσο και πρακτικές ρυθμίσεις για τη συνεργασία μεταξύ των αρχών.

21. Ακόμη και ένα ελάχιστο επίπεδο επίσημης συνεργασίας επιτρέπει στις αρχές να συνεργάζονται μέσω περιστασιακών επαφών για συγκεκριμένα θέματα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ενδέχεται να υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες οι εν λόγω αρχές υποχρεούνται να συνεργάζονται λόγω της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας.

4.3 Τρόποι βελτίωσης της συνεργασίας

22. Μπορεί να αποδειχθεί επωφελές ότι οι αρχές μαθαίνουν η μία από την άλλη, εντοπίζουν θέματα κοινού ενδιαφέροντος και πιθανούς τομείς αλληλεπίδρασης, ανεξάρτητα από τις ad hoc διαβουλεύσεις, ελαχιστοποιούν τα εμπόδια για συνεργασία και αναπτύσσουν από κοινού στρατηγικές δράσεις. Για τον σκοπό αυτό, θα μπορούσε να συμφωνηθεί η διεξαγωγή εργαστηρίων, ανεπίσημων ή τακτικών συναντήσεων ή η συγκρότηση ειδικών ομάδων εργασίας εμπειρογνομόνων,

σε **πλαίσια συνεργασίας**, π.χ. διοικητικές συμφωνίες, κοινές δηλώσεις ή μνημόνια συμφωνίας. Τα μέσα αυτά μπορούν επίσης να καθορίζουν βασικές αρχές, μεθόδους και κανόνες της συνεργασίας μεταξύ των αρχών (π.χ. όσον αφορά τη μορφή της επικοινωνίας που πρέπει να χρησιμοποιείται, τις προθεσμίες που πρέπει να τηρούνται για την παροχή απαντήσεων, συμπεριλαμβανομένων τυχόν σχετικών αντιρρήσεων, την κατάρτιση κοινών κατευθυντήριων γραμμών, συστάσεων πολιτικής κ.λπ.), καθώς και την εξέταση αποφάσεων και κυρώσεων που έχουν ήδη εκδοθεί από καθεμία από τις αρχές. Οι συμφωνίες αυτές μπορούν επίσης να διέπουν τον όγκο των πληροφοριών που ανταλλάσσονται, το είδος των πληροφοριών που μπορούν να ανταλλάσσονται (π.χ. δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα) και τον βαθμό συντονισμού που αναμένεται για ένα συγκεκριμένο θέμα μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

23. Λαμβανομένου υπόψη του συνταγματικού και διοικητικού πλαισίου στο οικείο κράτος μέλος, ο **εθνικός νομοθέτης και/ή η κυβέρνηση θα πρέπει επίσης να έχουν επίγνωση της ανάγκης στενότερης συνεργασίας μεταξύ των ρυθμιστικών αρχών και των φορέων στον ψηφιακό τομέα**. Αυτό μπορεί να είναι σημαντικό για να διασφαλιστεί επίσης ότι οι αρχές διαθέτουν τα απαραίτητα εργαλεία και τους πόρους για να είναι σε θέση να συνεργάζονται αποτελεσματικά και να ανταποκρίνονται στις νομικές απαιτήσεις που ενδέχεται να εμποδίζουν τις αρχές να ανταλλάσσουν πληροφορίες και, ως εκ τούτου, να συνεργάζονται αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια ερευνών.
24. Στο πλαίσιο των αρχών, εσωτερικά μέτρα, όπως η σύσταση ειδικής ομάδας η οποία θα συντονίζει τα καθήκοντα συνεργασίας και θα λειτουργεί ως **ενιαίο σημείο επαφής** για άλλες αρχές, θα μπορούσαν να προωθήσουν τη συνεργασία με άλλες εποπτικές αρχές. Θα μπορούσε επίσης να αποδειχθεί χρήσιμο το σημείο επαφής να λαμβάνει τακτική εκπαίδευση όσον αφορά το σχετικό νομικό τοπίο και τις σχετικές νομικές εξελίξεις στον τομέα της συνεργασίας γενικότερα και να συμμετέχει σε αντίστοιχες ομάδες εργασίας ή δίκτυα³². Επιπλέον, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική συνεργασία, οι αρχές θα πρέπει να **αποκτήσουν στοιχειώδη γνώση** του κανονιστικού πλαισίου που εποπτεύουν οι ομόλογοι φορείς τους στον διαφορετικό νομικό τομέα, καθώς και να εξοικειωθούν με το πλαίσιο αυτό. Για παράδειγμα, πριν από την έναρξη συζητήσεων με μια αρχή ανταγωνισμού για ένα συγκεκριμένο θέμα, θα ήταν επωφελές για τις αρχές προστασίας δεδομένων να διαθέτουν μια βασική αντίληψη σχετικά με την έννοια της σχετικής αγοράς εν γένει, το αν ορισμένες οντότητες στην εν λόγω αγορά ή αγορές κατέχουν (ή ενδέχεται να κατέχουν) δεσπόζουσα θέση κ.λπ.
25. Ενδέχεται να υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες μια **πιο δομημένη και τακτική μορφή συνεργασίας** μπορεί να είναι προτιμότερη ή ακόμη και αναγκαία για τη διασφάλιση της συνεκτικής και αποτελεσματικής εφαρμογής των διαφορετικών νομοθεσιών της ΕΕ (βλ. εικόνα ανωτέρω, Γ και Δ). Η θέσπιση πρωτοκόλλων συνεργασίας μεταξύ διαφόρων αρμόδιων αρχών στο πλαίσιο του καθήκοντος καλόπιστης συνεργασίας μπορεί να είναι ο αποτελεσματικότερος τρόπος για τη διασφάλιση αμοιβαίων διαβουλεύσεων με ορθό αντικείμενο οι οποίες διεξάγονται την κατάλληλη χρονική στιγμή. Αυτό μπορεί επίσης να συμβάλει στην αποφυγή διπλής ποινικής διαδικασίας (ne bis in idem) σε περιπτώσεις όπου δύο αρμόδιες αρχές αποφασίζουν να επιβάλουν κυρώσεις κατά της ίδιας οντότητας για την ίδια συμπεριφορά βάσει δύο ή περισσότερων χωριστών νομικών πλαισίων³³.

³² Π.χ.: ειδική ομάδα του ΕΣΠΔ για το δίκαιο του ανταγωνισμού και των καταναλωτών (TF C&C), ομάδα εργασίας για τους ψηφιακούς πολίτες και τους καταναλωτές της Παγκόσμιας Συνέλευσης για την Προστασία της Ιδιωτικής Ζωής (GPA DCCWG), ανταλλαγές με το δίκτυο συνεργασίας για την προστασία των καταναλωτών εντός του πλαισίου CPC-DPA (Συνεργασία για την προστασία των καταναλωτών — ΑΠΔ). Επισκόπηση των υφιστάμενων συνεργασιών του ΕΣΠΔ διατίθεται στην ακόλουθη διεύθυνση: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/support-cooperation-and-enforcement/international-cooperation-cooperation-other_el.

³³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2022, bpost SA κατά Autorité belge de la concurrence (C-117/20, ECLI:EU:C:2022:202). Σύμφωνα με το ΔΕΕ, για την έγκυρη σώρευση διώξεων και κυρώσεων δυνάμει τομεακής

26. Τέλος, θα μπορούσαν επίσης να επιδιώκονται κοινές τομεακές έρευνες και κοινές επιθεωρήσεις, στο μέτρο του δυνατού και σύμφωνα με το σχετικό νομικό πλαίσιο, ως μια ακόμη πιο ενισχυμένη μορφή συνεργασίας μεταξύ των αρχών.

5 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

27. Η προώθηση συνεργειών μεταξύ των αρχών προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και των αρχών ανταγωνισμού μπορεί να βελτιώσει την ικανότητα και των δύο καθεστώτων να προστατεύουν τα υποκείμενα των δεδομένων και τους χρήστες. Πράγματι, καθώς εξελίσσονται τα επιχειρηματικά μοντέλα των εταιρειών, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και οι κανόνες που ισχύουν για την επεξεργασία τους αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη σημασία. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να εξεταστούν τρόποι ενίσχυσης της συνοχής μεταξύ χωριστών αλλά αλληλεπιδρώντων ρυθμίσεων, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων της μη συνεκτικής εφαρμογής τους σε ατομικό και κοινωνικό επίπεδο. Ειδικότερα, στο πλαίσιο αυτό θα απαιτηθεί καλύτερη κατανόηση της σχέσης μεταξύ των εννοιών που χρησιμοποιούνται στο δίκαιο για την προστασία των δεδομένων και στο δίκαιο του ανταγωνισμού, ώστε να ενισχυθεί η ικανότητα των αρχών προστασίας δεδομένων να λαμβάνουν υπόψη το τρέχον οικονομικό πλαίσιο, καθώς και η ικανότητα των αρχών ανταγωνισμού να ενσωματώνουν ενδεχομένως συναφείς παραμέτρους προστασίας δεδομένων στις αξιολογήσεις και τις αποφάσεις τους.

Για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων
Η Πρόεδρος

Anu Talus

ρύθμισης, αφενός, και του δικαίου του ανταγωνισμού, αφετέρου, οι δύο επίμαχες ρυθμίσεις πρέπει να επιδιώκουν θεμιτούς σκοπούς γενικού συμφέροντος (σκέψη 44). Επιπλέον, για την έγκυρη σώρευση διώξεων και κυρώσεων, πρέπει να υφίστανται «σαφείς και ακριβείς κανόνες οι οποίοι παρέχουν τη δυνατότητα να προβλεφθεί ποιες πράξεις και παραλείψεις δύνανται να αποτελέσουν το αντικείμενο σώρευσης διώξεων και κυρώσεων, καθώς και τη δυνατότητα συντονισμού μεταξύ των διαφόρων αρχών, αν οι δύο διαδικασίες διεξήχθησαν κατά τρόπο επαρκώς συντονισμένο και με μικρή χρονική απόσταση μεταξύ τους και αν η κύρωση που ενδεχομένως επιβλήθηκε κατά τη διαδικασία που προηγήθηκε χρονικά ελήφθη υπόψη κατά την επιμέτρηση της δεύτερης κύρωσης» (σκέψη 51).